

Fredag 15 februari

Fredstäl 9 februari:

Varje dag sipprar uppgifter ut om hur civila drabbas av det meningslösa kriget i mellanöstern. Irak fortsätter att försöka skicka iväg Scudrobotar som inte har någon annan funktion än att döda och skrämra civilbefolkningen i Israel och Saudiarabien. Men samtidigt bombar och dödar FN-alliansen civila i Irak. Militärer var före kriget lyriska över begreppet kirurgiska ingrepp, som skulle skona civilbefolkningen. Man ansåg att det perfekta kriget hade utvecklats. Iraks svar på detta nya krigssätt var att integrera militärer bland civilbefolkningen, så med denna förevändning bombar man även civilbefolkningen. Vittnen som färdats på vägen Bagdad-Amman berättar om utbombade civila bilar och bussar, med massor med döda människor i. Kriget drabbar med andra ord alla, och den vapenteknologiska utvecklingen är ingen lösning.

Vi i Lundgruppen av SFSF anser att krig inte är lösningen på konflikten i Mellanöstern. Tvärtom är risken stor för att motsättningarna mellan arabvärlden och västvärlden ökar om kriget tillåts fortsätta. Diplomatin och sanktionerna gavs aldrig någon möjlighet att fungera genom den snabba militära uppbyggnaden. Sanktionspolitiken både har och hade helt unika möjligheter att fungera. Historiskt sett har har bojkotter och sanktioner varit framgångsrika, trots att i vissa fall endast en tredjedel av det bojkottade landets handel berörts. I Iraks fall omfattades nästan 100% av handeln och nära 100% av all världens länder deltog. Förutsättningarna att lyckas var långt bättre än vid något tidigare tillfälle i historien. Irak måste ut ur Kuwait, men inte genom krig!

Men detta är inte lösningen på de grundläggande problemen i

Översiktsplan utställd!

Under två månader, fram till den 15 april, är översiktsplanen för Lunds kommun tillgänglig för granskning och synpunkter. Det är en rätt seg historia vid det här laget, och de flesta har nog tappat det engagemang för eller emot planen som kanske fanns i början. Det finns ingen politisk majoritet bakom den version som nu ställs ut! Innehållet beslöts av en minoritet av fem socialdemokrater i byggnadsnämnden i midsomras, resten lade ner sina röster. Att planen sedan ändå kunnat gå vidare med sitt innehåll, beror på att majoriteten faktiskt inte har haft en chans att stoppa tåget. Lokförare är byggnadsnämndens ordförande Larry Andow.

I översiktsplanen finns sådana kontroversiella förslag till bebyggelse som Hardebergastaden, Stångbystaden och Björnstorp. Hardebergastaden är nu krypt, men utgör ändå en tydlig ny tätort mitt emellan Lund och Dalby. En förutsättning för att den ska byggas är att spårvägen till Dalby kan finansieras - och vice versa, dvs banan byggs bara

om det blir en Hardebergastad. Utgången är oviss.

Stångbystaden är inte så kontroversiell som i ett tidigare förslag. Den föreslås nu bli en koncentrisk påbyggnad på Stångby stationsområde västerut, och inte som tidigare en utfyllnad av marken mellan Stångby och Valkärra. Det är alltså en bättre idé, som bygger på befintligt stationsläge. Det kan man tacka Tornsponnyklubb för, som råkar ligga mitt i det tidigare tänkta området.

Björnstorp är förvånansvärt de flesta partier positiva till. Vi i vänsterpartiet menar dock att en ny stor tätort där kommer för långt från Lund. Många kommer köra bil trots ev spårväg.

Det är oviss om översiktsplanen kan antas av nuvarande fullmäktige, eller om det dröjer till november, då nyvalda fullmäktige kanske har en helt annan sammansättning. I vilket fall blir planen minst ett år försenad. Sen är det bara att börja planera nästa översiktsplan - den ska göras om vart femte år...

Thomas Schlyter

Inget perfekt krig

Mellanöstern. För att uppnå fred och samexistens i området krävs en bred mellanösternkonferens med folkrätt och demokratiska rättigheter på dagordningen.

Vi i Svenska Freds och Skiljedomsföreningen kräver att kriget ska stoppas. Vi vill att Sveriges regering verkar för ett omedelbart eldupphör samt att Irak lämnar Kuwait. Att man tar initiativ för att bistå krigets offer och restaurera den förstörda miljön samt verkar för en bred och fredlig lösning på hela mellanösternproblematiken. Att man stoppar all svensk export av krigsmateriel till de krigförande

länderna och verkar för internationell kontroll av vapenhandeln. Själva verkar vi för en bred lokal opinion mot kriget. Vi etablerar kontakter med och mellan de olika demokratiska krafterna i området. Vi bistår fredsrörelsen.

Stoppa det värsta av mänskligt vansinne: kriget!

Joakim Thomasson
Svenska Freds

På kommande lördags fredsmöte talar Greta Hofsten, Kristna för socialism och Rolf Nilson, vänsterpartiet. Mårtenstorget kl 12.

Miljöpartist:

Lund får växa bara miljön klaras

Någon miljonstad vill inte miljöpartiet att Lund blir. Det var inte oväntat budskapet när mp inledde raden av valårets partipresentationer på Laurentiigatans dagcentral. Men Anders Ebbesson var inte dogmatisk: klaras bara miljökraven (vilket förstås inte är bara) kan han tänka sej en utbyggnad av Lund.

Utbyggnaden är ju aktuell på grund av den nu utställda översiktsplanen. I den ser Anders Ebbesson både positiva och negativa inslag.

Lokal damfrisyr

Positivt är förstås den planerade spårvägen som enligt mp inte kräver någon mellanliggande Hardebergastad för att öka underlaget. I stället vill man ha den nya bebyggelsen längre österut, t ex i Veberöd. Negativt är det mycket som är: Östra ringen, det nya stora industriområdet vid vattentornet, förbifarten i Veberöd och, som sagt Hardebergastaden.

Dessa negativa inslag är onödiga, menar Anders Ebbesson. Det finns ju alternativ teknik att använda för transporter (trådbussar), energiförsörjning (fler vindkraftverk) och bostadsbyggande (ekobyar).

Mp förespråkar decentralisering på olika nivåer, t ex av servicen ut från centrum. Peter Björling tog exemplet med damfrisören på Kobber som förr hade fyra anställda men nu arbetar ensam och snart lägger av, och då måste folk åka in till stan.

Med inga eller lägre arbetsgivaravgifter för småföretag, vilket mp föreslår, kan utvecklingen bli en annan.

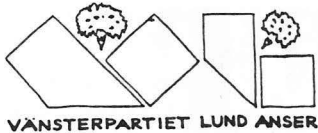
Positivt om p-hus

Halva tiden diskuterades trafik. "Ni kan inte stoppa bilarna", hojtade en man i den åldriga publiken, "utvecklingen är så att folk inte vill gå eller cykla."

Men mp-arna tror visst att man kan ändra utvecklingen även om det inte är lätt. Bättre kollektivtrafik var förstås nödvändig, men både Björling och Ebbesson är tillräckligt erfarna politiker för att veta att sådant kostar. Därför måste man plocka bilisterna på pengar, och man vädrade det gamla mp-förslaget om biltullar. Alltför höga p-avgifter var Peter Björling inte så förtjust i. "Det är obehagligt att klå folk på pengar."

I gengäld var miljöpartisterna oväntat förtjusta i parkeringshus. Man borde stimulera användningen av de befintliga. Något om nya p-hus sades inte men slutsatsen borde vara att mp vill ha det, för om lördagarna är ju både Domus, Ahléns och Fokus p-hus fulla.

Gr

VÄNSTERPARTIET LUND ANSER

Rösträtt i st f förnuft

Efter decennier av ältande verkar det nu som om ett beslut om att bygga en bro över Öresund är på väg att fattas i Sveriges riksdag. I mars väntas en bred riksdagsmajoritet bestående av M, F och S visa prov på handlingskraft och regeringsduglighet. "Verkligheten" i det nya Europa kräver att vi bygger en bro över Öresund. Ekologiska och ekonomiska problem med ett brobygge är något som illvilliga utredningar och intresseorganisationer har uppfunnit. Tvärtom är det bron som ska rädda såväl ekonomin som miljön.

Förväntningarna på brons positiva effekter är enorma. Sysselsättningen i Malmö, Skåne och i stort sett hela landet ska tryggas, de avgasutspyende färgorna på sundet ska skrotas, järnvägstrafiken kommer att få ökad konkurrenskraft, glesbygden i södra Sverige kommer få ett uppsving, kulturutbytet med kontinenten kommer att öka osv. Problem som enligt olika utredningar kommer att uppstå är inga problem utan "utmaningar". Bropelarnas inverkan på vattenflödet till och från Östersjön löses med muddring (den s k nolllösningen) och bilismens miljöeffekter kommer inte heller att vara något problem. "Jag tror på en annan bilism och nya bilmotorer inom 10 år", lär kommunikationsministern ha yttrat vid en debatt om saken.

En nyligen offentliggjord studie har beräknat det intäktsmaximerande priset för en enkelresa med personbil över bron till ca 40 kr. Detta pris skulle emellertid medföra en enorm trafikökning vilket är oacceptabelt ur miljösynpunkt. Därför väntas regeringen föreslå ett pris på ca 160 kr, vilket ska avskräcka så många bilister att trafiken väntas bli endast hälften av dagens trafik på Ölandsbron. Det är gott och väl att vi slipper denna trafikökning, men varför ska då bron byggas för en fyra-filig motorväg när Ölandsbron bara har två filer?

Det finns gott om fakta och argument som talar emot en Öresundsbro, men risken är trots det överhängande att den kommer att byggas. Prestige och rädsla för SAF:s kampanjer verkar vara de enda återstående anledningarna till att hålla fast vid ett brobygge. Nu måste vi bromoståndare visa att politisk överlevnad också förutsätter röster i höstens riksdagsval. När inte sunt förnuft biter längre får vi ta till de maktmedel som står till buds, dvs den allmänna rösträtten.

Vänsterpartiet Lund
Styrelsen

Original hedrat

I söndags invigdes en minnesutställning över Johannes Collin på kulturhistoriska museet

Collin, som är ett av Lunds stora original genom tiderna, levde mellan åren 1873 och 1951. Han föddes i Gödelöv i en småländsk prästsläkt. Han flyttade till Lund där han blev student på Katedralskolan 1881. I tre terminer läste ha juridik och fortsatte som informator och postexpeditör i Eslöv. Hans bana inom posten tog dock hastigt slut när postmästaren kom på Collin med att läsa böcker, enligt Gunnar Jarring, som invigningsstalade vid minnesutställningen.

Collin, som kallades "Skopas", hörde till stadsbildn och omfattades med sympati av lärare och studenter vid universitet. Han skrev dikter och själv brukade han framhålla att hans skrivit 300 st och fått 200 av dem publicerade.

F. Ambassadör
Gunnar Jarring

F. Ambassadören Gunnar Jarring, som kände Collin, berättade minnen från sina möten med honom, vid invigningen av utställningen.

Jarring berättade att en gång när han steg av tåget mötte han Collin som frågade var han kom ifrån. Jarring svarade att han kom från Persien där han varit ambassadör. Collin blev mycket förvånad, men ville sen viga lite pengar, som raskt ledde till restaurangbesök.

Vid ett senare tillfälle mötte Jarring Collin på en gata bärande en nätkasse med en levande spätta. På kvällen gick Jarring med ett par vänner till Industrirestaurangen, senare gick de på eftermiddagen ned till observatoriet i stadsparken, vem möter de där om inte Collin fortfarande bärande på sin, nu döda, spätta. Sigurd Agrell, som var med berömd Collin för dennes dikter och menade skämtsamt att Collin var Sveriges störste diktare. Senare när Collin träffade Jarring frågade han denne om Agrell varit nykter vid tillfället.

Som skulptör blev Collin inte erkänd under sin levnad, vilket med tiden gjorde honom kverulantisk, men i dag finns han representerad på Nationalmuseum, Thielska galleriet och Malmö museum. Utställningen visas till 1 april.

Göte Bergström

Infälld f. ambassadören Gunnar Jarring, som tecknaren (Göte Bergström) såg honom vid invigningen, samt Collin med sin spätta.

Ann Schlyter från partistyrelsen:

Något ofärdig valplattform

I förra helgen sammanträdde vänsterpartiets centrala styrelse. Den antog ett förslag till plattform inför höstens val (till stora delar publicerad i VB 1/91). Plattformen ska sen antas på en särskild konferens i Göteborg i slutet av denna månad.

– Jag hoppas att konferensen kompletterar och förbättrar valplattformen, säger PS-ledamoten Ann Schlyter. Men det är inte dåligt i dag. Den lyfter fram jämställdhetsfrågorna och miljön. Vad den senare beträffar antog partistyrelsen ett naturvårdsprogram som riksdagsgruppen tidigare hade tvekat inför, och som är det mest radikala och genomtänkta som något parti har.

Annars vill vi att fördelningssystemen och välfärden blir huvudfrågor i valrörelsen. Där hoppas jag, liksom styrelsen i Lund gjorde i sitt remissvar till programutkastet, att det betonas att det är just välfärden vi vill försvara. Nu talar rubriken om den "offentliga sektorn", vilket kan ge intrycket av att vi ger den offentliga sektorn ett egenvärde.

Poängen är ju att just offentliga tjänster behövs för att skapa den generella välfärd som vi vill ha. Den alternativa, borgerliga modellen, som alltmer vinner terräng går ju ut på att "normala" människor ska ordna sin service och trygghet genom avgifter och försäkringar, och att det allmänna sen ska ta hand om dom som inte har så välordnad ekonomi och livsföring. Det blir en socialpolitik som är förnedrande för mottagarna, liksom den är repressiv och även dyr att handha genom sin kontrollapparat – jag vill hänvisa till Bo Rothsteins utmärkte krönika i Sydsvenskan.

Att klargöra detta är en stor pedagogisk uppgift i valrörelsen. Vi skulle kanske behöva en bra paroll. "Barnbidrag även åt Wallenbergs barn?" Jag vet inte, men vi måste på nåt sätt få fram ett alternativ till den generella välfärdspolitik och de offentliga lösningarna är ett klassiskt två-tredjedelssamhälle.

Vi hade som vanligt bra diskussioner på partistyrelsemötet. Fast det var pressat. Alldeles på slutet

blev valplattformens miljöpolitiska formulering om att "begränsa bilismen" modifierat till "begränsa bilismens skadeverkningar", typiskt nog på förslag av en ledamot som är bosatt uppåt landet. Med sådana uppmjukningar riskerar vi faktiskt vår miljöpolitiska trovärdighet. Därför få vi hoppas att valkonferensen skärper formuleringen igen. Se även förra VB för en kommentar.

Gr

Designtävling på Smålands

Puben på Smålands nation ska ges ett nytt ansikte. Nu utlyses en tävling för att få fram bästa förslaget till en ny djärv bardisk i valfritt material.

I pubentrén skall en väggyta på omkring sju gånger två meter få en ny utsmyckning – väggmålning, collage eller installation.

Förslag kan lämnas på Smålands expedition eller presenteras på nationsmötet 25 februari. Material bekostas av nationen. Pris till bästa förslag.

Ur min dagbok:

Så togs beslutet om Saab

Det är fullsatt på åhörarbänkarna i Malmö rådhus, när beslutet om saabs etablering i Kockums gamla hamnområde ska tas. När jag kommer in är vpk:s Kurt Sjöström just uppe, så jag missar en del av hans anförande. Jag hör honom dock påpeka, att Malmö efter många år med varvsindustrin med sömngångaraktigt säkerhet satsar på nästa stora förlustindustri i Sverige, en industri som dessutom är extremt miljöfarlig och vars historiska epok är förbi.

Så är det sjukvårdsdirektörens tur. Jag tror han är socialdemokrat och heter Dymling. Han tar upp den statistik som visar, att Malmö mer än andra städer är drabbat av lungcancer och andra former av cancer, vilket också påpekats av av motståndare till bilfabriken som är rädda för att industrins utsläpp av lösningsmedel kommer öka cancerfrekvensen. Sjukvårdsdirektören är däremot irriterad över de höga cancersiffrorna. Hans huvudargument är, att läkarna själva skapat dem genom att obducera alldeles för många misstänkta lik. Centerpartisten Jigin står upp och säger att centern är ett miljöparti och att bilindustrin inte skadar miljön. Åhörarna buar, trots att de blev åhutade, när de buade åt sjukvårdsdirektören.

Carl Herslow från skånepartiet stiger upp som en demokratis riddare. En opinionsmätning har

visat att 60% av stadens befolkning är emot Saabs etablering på kustområdet. En intern mätning i moderaternas stadsdelsorganisationer har gett samma resultat. Nu kräver Carl Herslow att Saabs etablering ska stoppas av omsorg om demokratin.

De som sitter på läktaren är inteskånepartister och uppskattar inte ironin i Herslows position.

Beslutet tas med stormajoritet, bara vpk:s och skånepartiets fåtaliga representanter röstar emot. Joakim Ollén strålar:

– Jag är glad att detta beslut kunde tas i bred politisk enighet! Åhörarna buar och låter sig inte längre tystas av vakten och ordförandens klubb.

De nyuppsatta granarna på Stora Södergatan luktar kåda när jag fortsätter mot slutkonferensen på Heleneholmskolan. Jag tänker att den representativa demokratin inte tål hur många sådana beslut som helst. Det duggergnar, men molnen är tunga och solen skyntar fram.

Nu vet vi att det kortsiktiga, miljöskadliga, motfolkopinionen hänsynslösa beslutet inte ens i kortast möjliga perspektiv gav profit. Samtidigt ser vi i TV hur hukande suppleanter driver igenom beslutet att sälja Malmö Energiverk. Och snart inleds av allt att döma brobygget.

Gunnar Stensson

Återbruk och opera

Jonas Forssell berättade i tisdags inför en fåtalig lundapublik hur han gör opera. Inte hur "man" gör opera, ty dels visade han genom exempel att operatörsättare bär sej åt på olika sätt, dels att det är omöjligt att säga något allmänt (och samtidigt meningsfullt) om hur musik- och konstskapande går till. Man försöker göra något bra, sa han. Sen är det mottagarnas sak att bedöma om det är konst eller ej.

Hur gör då Jonas? Jo, som den moderna tonsättare han är har han vid sidan av notpapperet en "elektronisk anteckningsbok". På en synt spelar han in fraser och diverse infall och samlar för kommande refusering eller bearbetning. Vi åhörare fick kika över hans axel, dvs lysna på några av anteckningarna, och det var fascinerande. Det gällde en scen ur en operafars som han just nu arbetar med på beställning från Vadstena. Som sej bör med tanke på platsen tilldrar sej handlingen i ett kloster, fast ett modernt svenskt sådant där man gömmer flyktingar. Jonas har

inte skrivit libretton själv men han stryker vilt i den, vilket också åskådliggjordes, för att anpassa texten till operans rätt speciella form.

– Ändå uppfattar man ju bara högst femti procent av de ord som sjungs, sa tonsättaren. Operaskaparen får i huvudsak förlita sej till andra uttrycksmedel.

Den orkester som nu är aktuell består av åtta instrument – fle får inte plats på den lilla scenen. Ändå är det en massa musik som ska skrivas. Det är där som återbruket kommer in. Jonas Forssell demonstrerade med båndspelaren hur han hade bearbetat melodin Arbetets Söner för skilda syften, och även nu utnyttjade för att uttrycka en "reformistisk" vacklan – även om harmonik och rytm nu var så förändrade att en oinformerad lyssnare nog inte hade anat ursprunget.

Att göra opera är komplicerat. Vi lyssnare förstod att man kan ha nytta av erfarenheter både som teatermusiker och kommunistisk blåsdirigent.

Vänsterpartiets årsmöte:

Färre och lugnare

Vänsterpartisterna är i den lyckliga situationen att de kan jobba med det som de har lust med. Det finns nämligen långt fler arbetsuppgifter än aktivister. Naturligtvis är detta ett stort problem.

Om vi inte gör bort oss – vilket inte kan uteslutas – finns de objektiva förutsättningarna för ett mycket framgångsrikt val i höst. Frågan är bara om vi har nog med folk, i valrörelsen och till alla poster som vi kan vinna.

Så sade Rolf Nilson, distriktsordförande och riksdagsman på vänsterpartiets årsmöte förra lördagen. Och mycket riktigt klingade hans ord för avgjort färre öron än på motsvarande möte 1990. Men en komplett styrelse tillsattes. Sex ledamöter omvaldes och tre nya tillkom: Monica Eriksson (en återkomst), Jesper Hansson, som haft olika poster i KU-distriktet men nu bor i Lund, och den likaledes inflyttade (från Eslöv) Jens Pelland.

Enighet

Ett skäl till den minskade uppslutningen var kanske att det saknades attraherande motsättningar. Åsiktskillnader fanns visserligen men debatten var behärskad och det förekom bara en omröstning.

Mest hettade det till när tanken väcktes att slopa förstamajdemonstrationen, till förmån för någon annan manifestation som dock inte preciserades. Till dem som visade sympati för förslaget hörde Rune Liljekvist som påpekade att en demonstration faktiskt bör handla om något konkret och aktuellt. Demonstrerar man rutinartat på en viss dag har man så att säga

missat demonstrationens väsen. Men merparten av rösterna i denna fråga höjdes för traditionen. Åttahundra deltagare (som siffran var 1990) var inte så illa, och för många sympatisörer fanns det inget annat sätt att visa just sin allmänna vänstersympati, sades det.

Meningsutbyte blev det också om kommunalnämnderna. Det betvivlades att vänsterpartiet hade röster att hämta på att förespråka dem. Men det sas också att vi inte borde syssla med politik för att få röster utan för att göra samhället bättre. Om kommunalnämnder bidrar till detta, vilket alla tycktes anse, bör vi också ställa upp för dem.

Kritik mot mp

Den relativa frånvaron av motsättningar hindrade inte mötet från att diskutera. Mest i anslutning till de många kommunalpolitiska rapporterna, trots att bara en av partiets fem kommunala nämndordförande hade tillfälle att närvara. Grundtonen i kompolgruppens rapport var påtagligt belåten, en värdering som knappast ifrågasattes.

Kommunalpolitikerna klagade en hel del över miljöpartisterna som tex sades gå i tjänstemännens ledband även i miljö & hälso-skyddsnämnden. Och fortfarande läggs pengar på hög i miljöfonden.

Det sades vackra ord om VB, med anledning av redaktionens antydningar om att tidningens dagar är räknade. Styrelsen fick i uppdrag att bistå med förnyelse av material och aktiva, vilket är tidningens största problem.

Starkt motstånd på Klostergården

Det var kärva bud på Klostergården i onsdags, när stadsarkitektkontorets tjänstemän visade planerna på ett nytt centrum. Innan de ens hunnit presentera de två förslagen, blev de avbrutna av ilska kommentarer från några av det hundratal klostergårdsbor som var samlade. "Vi vill ha vårt centrum kvar!" Det var ingen som ville ha ett nytt butikscentrum, varken vid Östanväg eller ännu mindre vid Nordanväg.

Handeln företrädde av Sven Tuvevesson från Solidar, som pressades hårt på ekonomin av de närvarande. Kan Konsum verkligen satsa på ett nytt köpcentrum, när man gjort sig mest känd för att lägga ner butiker? Och hoppas på bilburna kunder idag när både konjunkturen går ner och Stattenavägens

bilister ska minska till följd av den kommande förbifartsvägen 108 söder om Höje å? Vilka ska betala? Det blir kunderna! Men blir det inte låga priser, så kommer folk att köra till AG Favor!

Det var många hot som dallrade i luften, stundtals nästan också smockor. Arkitekten Robert Larsson avslöjade att han hade ett ursprungligt förslag med en tillbyggnad, uppfräschning och inglasning av det befintliga centret.

"Ja plocka fram det och kom hit med det nästa gång!" blev slutklämmen från Klostergårdsborna, som slår vakt om sitt centrum. Risken med ett nytt centrum är att Karhögstorg också mister sin sista affär.

Thomas Schlyter

HAR DU FLYTTAT? Skicka hela adressdelen till Veckobladet,
(se ovan).

NY ADRESS.....

Räds VB PO?

Det förvånar att ordrabulisterna i VB så lätt sväljer det här med PO-anmälan. Ja, red hade väl inte torrt på fötterna och då är det en tidnings första plikt att utan tövan gå ut och dementera, ursäkta och ställa till rätta. Och - inte låta sig skrämmas av ett misstag, utan stolt fortsätta med sin hårdbevakning av pamparna.

Men - och där har väl Jan Myrdal inte helt ofog för sig - vem är PO att sätta sig till doms över VB? Att de borgerliga blaskorna av rädsla för lagstiftning viker sig för detta städorgan må vara hänt, men varför ska VB göra det? Fibban erkände ju bara Tryckfrihetsförordningen och det kunde väl vara ett rättesnöre för VB också?

Jovisst, Lars Borgström, skall på Sydsvenskan! Men önska för allt i världen inte tillbaka den till London bortsände Mårtensson. Det visar i så fall bara hur du liksom så många andra invaggats i den här ankdamsjournalistiken som denne var en alltför god representant för. Blaskan är förvisso dålig för att vara så stor och man hade hoppats på en bättring med en ny modern chef. (Gratis tips: låna malmösidorernas succé "Reporterjouren" för lite sann folklighet...) Pravda är ju inte mycket att ha och "alternativet" Lundaliv verkar sjunga sin svanesång. Tyvärr kan man inte ha Bedebladet, Skånskan är annars faktiskt riktigt alert och gräver fram många stadsnyheter för sin bonniga läsekrets.

Slutligen något för T Schlyter kanske. Det förefaller som om (smyg?)kontoriseringen fortsätter i denna husvilla stad. Jag har sett ett antal centrala låghus förvandlas till kontor o dyl och nu senast var det det gumperska kolonialhuset i skärningen S:t Måns-Stålbrogatan som förefaller ha lidit kontorsdöden. Går det inte att stoppa eländet? Hus är väl till för att bo i?

B Wissner

Vänsterpartiets riksdagslista för fyrstadsretsens fastställs på valkonferens i Helsingborg den 24 mars, meddelas på förekommen anledning.

Kirkeby på plats

Ja konstnären var där och modellen som anger skulpturens storlek och rymd var uppsatt på Mårtensstorget under ett par dagar. Jag och sambon var också där tillsammans med flera inblandade och engagerade politiker, tjänstemän och andra nyfikna. Det vore fint tycker jag om skulpturåret 1991 (en skulptur är redan invigd på Bantorget och ytterligare en planeras till Kattesund) kunde krönas med att Kirkebys tegelskulptur uppfördes på Mårtensstorget.

För människor med lite fantasi är det lätt att inse vilken fin och torgmiljön fantastiskt väl anpassad skulptur det är fråga om, tycker jag. För människor med lite klassinstinkt är det också lätt att inse vilken betydelse ett sådant tegelbygge har, säger sambon. Det rå riktigt att det kommer att krävas duktiga murare till arbetet med att uppföra dessa pelare och valv och frågan är om det också finns några sådana skickliga yrkesmän kvar i Sverige (mursmäcker är väl inte till att tänka på i alla fall). Nu hoppas jag provocera alla skickliga murare bland VBs läsare så att de lovar utföra arbetet gratis eller genom sitt murarfack ställer upp och sponsrar utförandet. (Sponsorer i det privata näringslivet har hittills lyst med sin frånvaro.) Det vore en arbetarkultur att tala om.

Per Kirkeby berättade själv om sin skulptur och poängterade att han ritat den just för Mårtensstorget som han ser som en torgplats och mötesplats - en plats för människor, sa han. Man kan sitta på den och torgstånden kan flytta in i den eller hålla till runtomkring. Den är öppen åt alla håll, skymmer därmed inte och inkräktar egentligen bara på bilarnas utrymmen. (Det ska vi nog kunna tolerera, tror jag.)

Genom det här skulpturförslaget, tankarna omkring den och dess användning förs man i fantasin och varför inte i verkligheten också till det danska sättet att umgås och använda torgen - ja egentligen så som man gör i hela Europa.

Röster i vimlet:
en ledande socialdemokrat som var rädd att (folkkrörelse)-Domus skulle skymmas - fast skulpturen gillade han,
en miljöpartist som envetet talade mot skulpturen och inte

Mårtensstorget en lördag

Bilden illustrerar det fina sambandet mellan den vackra konsthallen, det gamla Krognoshuset och torgmarknaden. Platsen har dessutom förskönats med en skulptur i form av en talarstol. Nu är fler förslag till försköning av torget på gång. Foto Ann Schlyter.

Röda Kapellet

hade årsmöte i lördags. 1990 års verksamhet karakteriserades som stabil, med drygt tretti offentliga spelningar och ett tjugotal deltagare på en normal söndagsrepetition. Även ekonomin är stabil.

Årets största, och mest framgångsrika, satsning var Kulturnattsprogrammet Borgare hör, Maria Sundqvists originalkomposition med Karl Wittings text, framfört tillsammans med Midnattskören. Den senare var f 0 med på festen efter mötet.

Nya i orkesterns styrelse blev Bengt Hall och Rune Liljekvist.

tyckte att den passar där och sen fick stöd av ett par damer som tyckte den och andra moderna skulpturer passade bäst på soptippen,

en viss blåsorkestermedlem som gick och talade om priset på en fagott men säkert kunde tänka sig fina konserter i skulpturens hägn,

en vice ordförande i byggnadsnämnden som undrade om det var en byggnad eller en skulptur,

en viss sambo som gnällde om utomhusschack och att han frös, och alla glada invandrarkvinnor som jag ofta möter i sådana här sammanhang, och alltmer hoppas jag under 90-talet, kulturens och kvinnornas årtionde!

KA

Om kvinnor i förhistorien

lunchtalar *Kristina Jennbert* under rubriken "Dagens syn - forntidens bild". Fredag 22 februari kl 12-13 på Forums bibliotek på Palaestra. Medtag matsäck, dryck kan köpas på Forum. Arrangör: DISA - föreningen för kvinnostudier.

MÖTE MÖTE

HANNAS FLÄKT Sö 17.2 rep på Palaestra 16.30 Ana Fin och Sov, sov. 17.30 Birgit inför 6 april.

RÖDA KAPELLET Sö 17.2 kl 18.45 rep på Palaestra. Repertoar: Nationalhymsnen 234, vaan Baal 235, Spanska flugan 236 (noter kommer att finnas). Vi fortsätter också att testa det tjekiska materialet.

VIF Ingen fotbollsträning denna vecka och nästa.

KOMPOL Må 18.2 diskussion om kommundelsnämnder. Rapport från konferens i Göteborg

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Jonas Olofsson och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.